خيالونه

د شعرونو مجموعه

سميع الدين افغاني

www.samsoor.com

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهمه دا چه ((دا زه پښتون یم ته هزاره یې)) او ((دا زه فارسي وایم او ته پښتو)) خبره د یو لړ نا بالغو ۰ په نامه روښانفکرانو ، د غرض او مرض خبري دي ۰ او نور پاته اولس ، لوی او واړه ، پښتون او هزاره او ۰۰۰۰ په یو صف کښې ولاړ د ملي هنر ((ښکلي جانان)) ته د مینې سلام وړاندې کوي او تر ښکلا یې ځاریږي ۰۰۰۰ د تېرو هېرو خاطرو همدې خوږو خوندونو سره کور ته ورسیدم ، د افغانې صاحب د شعرونو د مجموعې د خیالونو نور خیالولي شعرونه مي هم ولوستل ۰دغسې ((د یار د مینې)) نورې سندرې هم ۰ یوازې دا نه ، دوطن او ملت ، د افغان او افغانستان د مینې سندرې هم ۰ او یوازې ، د محبت ، صداقت ، افغان ، دا افغانستان دی ، دا څه حال دی ؟تر عنوان لاندې منظومې نه ، بلکه دغسې نور غزل او نظمونه هم ، د ویناوال د دغسې مینې څرګندوی دي ۰
ما ډیرې خبرې وکړې ۰ زه خپلې خبرې بسوم ۰ تاسې لطفا ما وبخښئ او
مجموعه ولولئ ۰

په درناوي
ستاسو خدمتګار
عبدالله بختانی
کابل - خیرخانه
د ۱۳۸۸ د زمري ۱۲ مه
د ۲۰۰۹ د اګست دریمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سندره ويله
زما ښکلې جانانه
زه جار شمه له تانه ۰
ما مه شړه له ځانه ۰
قربان دې شم ۰
قربان دې شم۰
السلام۰
السلام۰

ښاغلي رحيم گل غمزده خپله دغه سندره په هماغه وختونو په کابل راډيو کښې ويلې وه۰ په محافلو کښې يې هم اوروله او د ځينو نورو سندر غاړو له خوا هم ويل کېدله۰ او تر اوسه اورول کېږي۰
زه چه دغو خږ سرو سندر بولو ماشومانو ته نژدې شوم۰ ورته ودرېدم۰ بيا مې ورسره لږه مرکه هم وکړه۰ وپوهېدم چه دا هلکان د همدې ښار اوسيدو نکي په خټه هزاره گان ديي۰ او ژبه يې دري ده۰۰۰۰
سبا ته د پښتو ټولنې غونډه جوړه شوه ، نو ما دا کيسه وکړه او زياته مې کړه:
دا خبره سمه نه ده چه موږ ووايو فارسي ژبي د پښتو مخه نيسي۰
د کابل ښار فارسي ژبي هزاره ماشومان چه په خوند خوند ، په ډير شوق و ذوق ، پرته د چا د وينا او تقاضا نه ، پښتو سندره وايي او خوند تري اخلي ، د دوو حقيقتونو څرگندونه کوي :
لمړئ دا چه په سندره کښې هنري زور دومره زيات دی چه يوازې د پښتنو نه ، يوازد سندرغاړو نه ، يوازې د مشرانو نه ، بلکه د کوڅې ماشومو هزاره گانو په زړونو او ذهنونو يې هم دومره اغېزه کړې دی چه دغه سندره په ډېر شوق و ذوق او احساس د هغو په ژبه جاري شوې ده۰۰۰۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم   پردیس خیالونه
شاعر   سمیع الدین افغاني
د چاپ کال   ۲۰۰۹ میلادي
د چاپ شمېر   ۵۰۰ ټوکه
د چاپ وار   لمړی
کمپوز   سمیر افغاني
ټولګه   دوهمه
د چاپ ځای
د حق د لارې کلتوري ټولنه-جرمني

ډالی

زما د خواږه پلار
اروا ښاد مولانا محمد سعید سعید افغاني
پاک روح ته۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښې رښتیا او دروغ شکایتونه کول٠ ځینو به زور واهه چه د یو لړ قالبي الفاظو او علمي ترمونو اولغتونو په استعمال خپل علمیت او لیاقت ثابت کړي٠ د نورو ملګرو مشخصې خبرې رانه هېرې شوي دي٠
خو زما د لنډو وړاندیز لنډیز داسې کېدای شي :
په ځینو طبعي خصلتونو کښې ، فرد او ټولنه ، یو تر بله سره ورته والی لري٠ که یو فرد خپله روغتیا وساتي ، ورزش وکړي٠ سم او مناسب خوراک ولري او ځان قوي او مضبوط کړي ، که له بهره څخه وجود ته یې مکروبونه هم ننوځي ، د هغه د وجود مقاومت په اثر د هغه مکروبونو اغېزه کمېږي یا له مینځه ځي نو که ټولنه ، خصوصا پښتو ټولنه او د هغه غړي سم کار وکړي ، د ښې مطالعې په اساس د منطق او استدلال او علمي اسنادو او شواهدو سره ښې لیکنې او تالیفات ټولنې ته وړاندې کړي ، بیا نو ټولنه پخپله ، موږ په کار قناعت کوي ، چاته د مخالفت څه موقع په لاس نه ورځي او که ورشي هم مخالفت یې دومره تاثیر نه کوي ٠٠٠٠
وزیر صاحب خپل ساعت ته وکتل٠ ویل: دولس بجې شوې په کاروو کښې ستاسو بریالیتوب غواړم٠ تاسې خپلو کښې سره کښېنئ ، د همدغو خبرو په اساس خپل کارونه تنظیم کړئ٠ که ماته مو څه امر کاوه و رسمي وړاندیز راته وسپارئ٠ زه ستاسو په خدمت کښې یم ٠٠٠٠ د خدای په امان٠
د پښتو ټولنې رئیس موږ ته وویل : تاسې نور هم فکر وکړئ٠ ددې خبرو په اساس ، اوکه تاسو سره نور نظریات هم وي ، سبا به سره کښېنو او ٠٠٠٠

مازیګر زه د استاد الفت د لیدو به تکل وخوزېدم٠د هغه کور د ((چمچه مست)) د خوړ په غاړه ، په شېر شاه مېنه (ځلورمه کارته) کښې و ٠ ور روان وم٠ هلته د کارتې د کوڅو په دوړو کښې پینځه شپږ تنو ماشومانو په جګ اواز

په هغه زړو ورسته پاته زمانه کښې زموږ یوازې یو وطنپال دغسې و٠ اوس پدې ورسته وروسته زمانه کښې ماشاالله زمموږډېر وزیران دغسې دي چه وطن پرې ګران دی٠ مګر پدې ګران وطن کښې په هغه مهال جرا او سېږي چه دی پکښې د کابینې وزیر وي٠
دکابینې هغه محترم غړی د معارف وزیر و٠ د پښتو ټولنې ریاست رسما د معارف وزارت پورې مربوط و٠ د پښتو ټولنې ریس پوهاند صدیق الله رښتین و٠ زه هم د همدې ټولنې علمي غړی وم٠
یوه ورز رئیس صاحب موږ ټولو غړو ته د استعلام په ذریعه خبر راکړ چه سبا په لسو بجو وزیر صاحب پښتو ټولنې
ته تشریف راوړي او تاسو سره ملاقات لري٠ نو تاسې به په همدغه مهال د ریاست په دفتر کښې حاضر اوسئ !
حاضر شوو ، وزیرصاحب راغی ٠٠٠ کښیناست٠ دعلم او معارف وطن او ملت ، پښتو او پښتنو په ارتباط یې څو جذباتي خبرې وکړې ، د کار ټکی پکښې هیڅ نه و٠ مګر موږ یې ټول تر اغېز لاندې راغلو ، بیا یې وویل: دا پښتو ټولنه ده٠ موږ او تاسې رسما مکلف یو چه دلته دې ټولنې د مرام او مقرراتو سره سم ، پښتو ملي ژبې ته علمي خدمت وکړو نو لطفا تاسې هر یو خپل نظریات ووایئ ٠٠٠٠
تقریبا موږ ټولو خبرې وکړې٠ بیکاره او د کار خبرې٠

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډیرو به د پښتو او پښتنو په باره کښې احساسات ثرګندول ، ځینو به پدې برخه کښې د وزیر صاحب د شخصیت په ستاینه کښې مبالغه کوله٠ یو نیم د پښتو ټولنې ځینې معمولې ضرورتونو ته د وزیر صاحب توجه اړول ٠ داسې کسان هم وو چه د افغانستان د نورو ژبو د ویونکو د ځینو عناصرو او اشخاصو یا د ځینو بهرنیو هیوادونو له لاسه د پښتو د مخنیوئ په برخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

محترمو لوستونکو !

لکه څنګه چې ټولو ته څرګنده ده چې زموږ په ګران هېواد افغانستان کې د کلونو کلونو راهیسې تپل شوي جګړه روانه ده چې دې جګړې زموږ ډېر شمېر هېوادوال د فقر ، بد بختي ، مرګ ، ژوبله او مایوسۍ سره مخامخ کړي دي، او همدا رنګه زموږ ډېر هېوادوال یې شهیدان ، معیوب او په هیواد کې د ارام او انساني ژوند کولو څخه محروم او په پردیو ملکو کې یې د پردیسۍ ژوند تېرولو ته اړ یستلي دي٠
د دې تر څنګ پدغه تپل شوي جګړه کې د هر څه نه د مخه زموږ کلتور او ادب ته هم په لوړه کچه ضرر او تاوان رسیدلی دی اودوطن دښمنانوهمیش زموږ کلتور او تاریخی ارزښتونو ته نه تنها په سپکه کتلي بلکې هغه یې توهین او غوښتلي یې دي چې خپل فرهنګ او رواجونه او خپلې ارادې زموږ په خلکو پلي او عملي کړي ٠
وطن او د وطن په غیږ کې د خپلو دودونو او رواجونو ، کلو
او باندو په مینځ کې اوسیدل دا هغه ستر نعمت دی کوم چې لوي خدای یې په خپلو بند ګانو پیرزو کوي ، خو ددې پیرزوینې په قدر او اهمیت هغه څوک ښه پوهیږي کوم چې د وطن او دخپل ټاټوبي څخه لرې په دوامداره توګه په نورو هیوادو نو کې د مهاجرت شپې او ورځې تېروي٠
ساعته د پلي ګرځېدو سپارښتنه کړې ده٠او دې سره دا عزیزان ، دا کتابونه او دا تقریظونه ، په دې وضعه ٠٠٠٠
مازیګر وه٠ پاځیدم٠ په چکر شوم٠ زموږ د کور مخې ته سرک نوی قیر شوی دی٠ مازیګر په همدې ځم راځم٠
روان یم٠ یو څه وړاندي ، په کوڅه کښې څو تنه ماشومان وو ٠ لوبې یې کولې٠ یو څه باد هم چلېده ، دکوڅې دوړې یې هم بادولې٠ چه ورنژدې شوم ، وپوهیدم چه ماشومان په ګډه ، د یو کوره س په شان ، په خپل
ماشومانه غږ ، دا سندره وایي :

یاره ستا په اننګو کې ٠٠٠٠

پوه شوم چه دا سندره اوس نه یوازې د مشرانو استادانو هنرمندانو د خولې سندره ده ، بلکه د ځوانانو او ماشومانو دخولې سندره هم ګرځیدلې ده٠
خو یره کشکې په ودونو کښې ، هغه د توپونو دګړزهار په ځای همدغسې ماشومان همدغسې سندرې ووایي ٠٠٠٠
په چکر چکر کښی ، زما په ذهن کښې ، نژدې د څلوېښتو کلونو دمخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه کیسه راتداعي شوه٠
او داسې :
و ، نه و ، زموږ د هېواد یو وزیر و ، له نامه سره یې د (ډاکټر) علمي لقب هم لګېدلی و٠ ډاکټر وزیر په دې مشهور و چه پښتو او پښتنو سره ډېره مینه لري٠ ډېرو
کسانو به ویل چه په ډاکتر صاحب باندې وطن ډېر ګران دی٠ هغه ډېر وطنپال شخصیت دی٠
یو ازې ښاغلي صفی الله اسد سفیر به ویل:
افغانستان پر ډاکټر ٠٠٠٠ ډیر ګران دی٠ مګر، هغه په ګران وطن کښې هغه وخت شپې تیروی ، چه دی پکښې د کابینې وزیر وي٠٠٠

بیا دې ته مې پام شو چه ددې ښکلي غزل په قافیه کښې لفظي ترادف او همغږي نشته٠
د سر دواړه مصرعو د قافیو الفاظ (رنګ - او -څرګند)دي او ددوهم بند هغه (خوند) او د نورو بندنو دغه (ملنګ ، رنګ ، پتنګ ،او څنګ) دی٠
زه خوشحاله شوم چه د اولسي شاعرانو په شعرونو کښې ، د عربي په شان ، دا کار شوی دی او کېږي ، ښه شو چه د چه د حمزه بابا په حواله ،په دیوانی شاعری
کښې هم ، ددې ((ازادئ)) جواز پیدا شو ٠خو افسوس چه د ظالمې زمانې له خوا ، پر موږ خوارانو باندې د ((ازادئ)) د خوړو پېرزوینه کمه ده یا نشته٠٠٠٠

عبدالرحیم یوه (سي - ډي) یا (ډي - وي - ډي)چالانه کړې وه٠ ما په هغه کښې دغه سندره د (نازیه اقبال) په اواز کښې اورېدله او کسر ته یې منتظر وم٠ دی
کښې زموږ د انګړور وتېکید ٠عبد الرحیم ولاړ ٠ ډیر زر بیرته راغی٠
په دوه اتیا مخونو ، د کمپوز شویو شعرونه همدغه مجموعه یې راکړه او راته یې ویل : (افغانی صاحب) غواړي چه پدې کتاب باندې څه ولیکې !
د مجموعې پاڼې مې واړولې٠ (دمینې رنګ) غزل (یاره ستا په اننګو کې ٠٠٠٠) مي سر تر پایه ولوست او ایله وپوهیدم چه دا ښکلی رنګین شعر ، د همدې
مجموعې د ویناوال ښاغلي سمیع الدین افغاني دی٠
څو نور شعرونه مې هم و لوستل ٠ زیاتره خوندور وو٠ ستړی شوم٠ په چرت کښې ولاړم٠ هلته د (وینې زلمیانو) په باره کښې کتاب لیکم٠ دلته زما د (یو دوه ګوتې
کاغذ٠٠٠) دکتاب څه د پاسه دیارلس سوه مخونو ، پروف راته پروت دی٠ زوړ یم او جوړ نه٠ ډاکتر راته دوینو دغوړ د لېرې کولو لپاره دوا نه ده راکړې او د هر
سهار یو ساعت سپورت او د مازیګر دوه
پردیس خیالونه زما د شعرونو یوه بله نوي شعري مجموعه ده کوم چې د مهاجرت په دوران کې مې دخپلو هیلو او ارمانونو لړۍ د شعر په ژبه اظهار او د قلم
او هېوادوالو سره شریکه او په هغه کې مې د خپل د دردیدلي زړه اوآز منعکس کړی دی٠
درنو لوستونکو !
په دغه شعری ټولګه د وطن نامتو علمی شخصیت سر محقق ښاغلی عبدالله بختانی خدمتګار هم پیرزوینه کړی او یوه ښکلی علمی لیکنه یی پری

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړی چه د هغوی لیکنه پدی مجموعه کی بی له تصرفه کټمټ نشر ته سپارو او د بختانی صیب څخه مننه کوم چه د ډیرو مصروفیتونو تر څنګ د کتاب په اړه خپل نظر څرګند کړی دی ، ښاغلی بختانی صیب ته د اوږد ژوند او د ښه صحت هیله د لوی خدای د دربار نه لرم ۰

همدارنګه د ځوان او وتلی لیکوال او شاعر ښاغلی اجمل اټک یوسفزی څخه مننه کوم چه زه یی مخامخ نه یم لیدلی او زما د شعرونو او لیکنو سره د رسنیو له لاری اشنا او یوه ښکلی ادبی سریزه یی پدغی شعری ټولګه لیکلی ده ۰

په پای کې لازمه ګڼم د هغه دوستانو څخه چې د دغی مجموعې په راټولولو ، تنظیم او چاپ کې یې له ما سره مرسته کړې مننه او یادونه وکړم ۰

د لوستونکو د نیکو او اصلاحي نظریاتو او مشورو په هیله ۰

په ډیره مینه

سمیع الدین افغانی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

نالیدلی سمیع الدین افغاني !

دا دستور دی چې له درده زګیروی خیږي
ګنې څه و د رحمان د شاعری

په رښتیا چې شعر او شاعري د هر چا کار ندی ، شعر د مینې ، درد ، عاطفې او د یوه سپیڅلي احساس زیږنده ده٠ په یوې ټولنې کې تر ټولو ډیر حساس او
سترګور خلک شاعران او لیکوالان ګڼل کیدای شي٠
کله کله یو تن د حقیقي عشق او یا دمجازی عشق پر لمبو وریت شي او تر خولې یې اه او فریاد راووځي، خو ځینې وخت داسې هم پیښیږي چې یو انسان
پخپله ټولنه کې نا انډولي او بې عدالتي ویني او په پایله کې یې د همدغې نا انډولۍ پر لغړن اور زړه او دماغ سوځي ،چې هر ګوره همدا سوز او سوی بیا
ورو ،ورو د الفاظو جامې اغوندي او په همدې ډول بیا له زړه نه زړونو ته لارې جوړوي٠
ځینې وخت په نړۍ واله کچه یو شاعر، عالم او لیکوال داسې یوه دردمنه او یا خوږلنه وینا وکړي چې په هغې کې به د ډیرو نړۍ والو درد او غم نغښتي وي٠
دا چې انسان یو ټولنیز مخلوق دی، نو پر همدې بنسټ دا وینا بیا د نړۍ پر مخ پرتو نورو هیوادونو او ولسونو ته ځان ور رسوي ، که څه هم د بل هیواد او ولس
خلک به د شاعر په مورنۍ ژبه د سره هیڅ نه پوهیږي ،خو دا چې په
ټولیز ډول کله کله د انسانانو دردونه یو شان وي ، نو د همدې وروستۍ

زما د پاکې مینې
حقیقت پکښې څرګند دی٠٠٠٠٠٠

او درزی درزی ، درزی درزی٠٠٠٠
نه پوهیږم چه ددې سندرې بخت او طالع وې ، که د نورو ټولو او سنیو په خلاف ددې سندر مارو مهارت ، چه د شعر د الفاظو د ادا کولو پر مهال یې
د موسقۍ د الاتو غږونه ډیر ټیټ کړي وه٠

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ملګري مې وويل :
ها ۰۰۰۰ د حمزه بابا غزل وايي ۰
همهلته لږ څه ودرېدو او سندره مو تر پايه واورېدله او يو څه خوند مو ترې واخيست ۰ يو څه پدې چه د سر تاوولو په وخت بيا د موسقۍ په اوازنو د توپونو غړمبهار جوړېده او زمو غوږونه يې کڼول ۰۰۰۰
زه خو ودونو ته ډير نه ځم ۰ که د سيا لۍ شريکۍ د ډيرې بې اندازې مجبورېږ نه ولاړ هم شم ، بيا ورته ډېر نشم کښېناستلی ۰ خو دا سندره مې بيا بيا څو ځله د راډيو ګانو او تلويزيونونو له لارې ډيرو مختلفو سندر غاړو په اوازونو کښې ، د موسقۍ د سم ، مناسب او معتدل غږ په ملګرتيا اورېدلې او خوند مې ترې اخيستی دی ۰
خو !
خو څرنګه چه يو د سندرې په کسر کښې د هغه د شاعر نوم يا تخلص نه اورېدل کېده او په هوټل کښې د خپل ملګري نه مې اورېدلي وو :د حمزه بابا غزل ۰۰۰۰
نو د غزل په مکرر اورېدو به مې دا تلوسه زياتېدله چه که د غزل په کسر کښې د شاعر نوم يا تخلص واورم ۰
حمزه بابا خو د خپلو غزلو په کسرونو کښې خپل نوم ځای کړی دی او دلته ۰۰۰۰ ؟
سندرې خو سندې وې ((خو))، بيا هم ((خو))، خو د نوي عصر د تخنيک زور هم ور سره شيي ،او د موسقۍ خوږ اواز ، دراکټونو ، توپونو او بمونو د اواز غوندې اوچت شي او غوږونه کڼوي ۰
په يو واده کښې ، همدا چه ډوډۍ مو ونغړله ، نو يو ملګري راته په څه طنزي
لهجه ويل:
استاده ! که دې خوښه وي نو رسخت به واخلو ، وبه تښتو ۰
ما وويل: ولې ؟ هغه وويل: ته پوهيږې چه افلاتون ويلي دي: ((موسقي د روح غذا ده))۰ مګر ۰۰۰۰۰
زه پوه شوم ۰ پاځېدو ۰ په ولاړه حالت کښې ما وويل: بېشکه ! که الله پاک پدې يو ويشتمه پېړۍ کښې ، افلاتون را ژوندی او يا زموږ په ټولنه کښې نوی افلاتون را پيدا کړي ، نو پر موږ به د هغه ذات د بې شمېرو احسانونو تر څنګ د هغه دا احسان هم وشي ۰ چه ، دې زمانې ځينو کسانو ډېر تبليغ کړی دی چه ((فلسفې افلاس کړی دی)) ددې پرو پاګنډې په اثر د نړۍ د فيلسوفانو بازار سوړ شوی ،او د هغو پر ګډۍ سفسطه بازان ناست دي ۰ او دې سره نړۍ د فلسفې په افلاس اخته شوې ده۰ نو نوی افلاتون به خپله هغه
زړه خبره ((موسقي د روح غذا ده)) بيرته واخلي او داسې حکم به صادر
:کړي
((موسقي د روح عذاب دی !))۰
او دې سره به د فلسفې او فيلسوفانو ارزښت هم يو په دوه شي۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

چه روان شوو د موسقئ لمړنی درز پورته شو ۰۰۰خو چه د تالار دروازې ته ورسیدو ، د سند رغاړې غږ مو تر غوږ شو :

یاره ستا په اننگو کې
چه د چا د وینې رنگ دی ؟

اړیکې له کبله بیا هر دردمن پرې خپل درد کټ مټ د شاعر په شان تسکین او ټکوره وي۰
ښاغلی سمیع الدین افغاني که څه هم له خپل هیواده لرې پروت یو افغان مسافر دی ، خو د خپل یتیم وراره ،سرتورې وربرې بې مور او پلاره ، کور او ور یې ژړوي او کړوي ، چې دادی نن یې درد د الفاظو او کلمو په بڼه ستاسې په وړاندې دی۰
ما لا تر دې دمه ښاغلی سمیع الدین افغاني مخ په مخ ندی لیدلی ، بس یوازې او یوازې د ښاغلي افغاني د خوږ من زړه ، احساس ، کړیکې او سړیکې وې چې زه یې هم د یوه دردېدلي افغان په توگه د ښاغلي افغاني صیب د شخصیت سره اشنا کړم ، هو همدا پیوند و ، ځکه چې د هغه(شاعر) د هیواد سرتورې زموږ پت دی او دوطن یتیم بچی زموږ تن دی ، د هغې بې وروره کورزما کور هم دی او زما بې اور کور د هغه هم دی، یعنې خوښي او غمونه ټول مو سره گډ دي۰
زه د فن او هنر له مخې د ښاغلي سمیع الدین افغاني ، پاک او سپیڅلی احساس نه ټکنی کوم ، ټوله (پردیس خیالونه) ټولگه مو په لاس کې ده ،تاسې او خپل انصاف او قضاوت ۰

مگر دا چې شعر مینې ، احساس ، پیغام او انساني عاطفې ته وایي نو ما دا ټول د ښاغلي افغاني صیب په پیبلو ویناوو کې لیدلي او لوستلي دي ۰

پر ژوند او قلم یې برکت
اجمل اټک یوسفزی
ناروې ، اوسلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره شپه اورم ننګرهار ښه دی

مګر اوس ، دماشيني نړئ د ترقئ او پر مختګ په زمانه ، په يويشتمه سدئ ، يا د کمپيوټر په دوران کښې پر موږ بدبختانو ، ددې ورستيو دېرشو کلونو ، د پرله پسې تپل شويو خونړيو جګړو ، د نړئ د راز راز پرمختلليو وسلو د ازموينو د درز او دروز پدې دوزخي زمکه او اسمان کښې ، چه د چا خپلوان ، عزيز ، دوست او اشنا د ښادئ کارت راشي ، نو کارت وګورو چه د شپې له خوا ، د يو مجلل عصري هوټل تالار ته يې بللي يو ٠ مننه مبارک دې شي ٠

هلته د خوړو غم نه وي ٠ د هر مېز ګرد چارپېره دولس تنو غذا سرويس کيږي ، شوله خو درک نه لري ، څلور پنځه ډوله پولاوونه ، څلور پنځه ډوله غوښې ،سالندونه ، فيرنې ګانې ، مېوې او کوکا کولا ګانې ٠٠٠٠
دولس واړه زمريانو مېلمنو حمله په غوښو وي ٠ وريجې هسې پاته شي ٠ هسې هم زياتره پخ کړي شيان باسي او د پرون ، بل پرون او لرغونيو پرونونو د ودونو پاته شوني وي ٠
خدای دې د هغو مل شي چه وخت ناوخته يې د وينې د فشار يا د معدې د تېزاب درجه جګيږي٠٠٠٠

راغلو د سندرو اوريدلو ته:
هلته سندرغاړو ته ډير ښه ستېژجوړ شوی وي ٠ په اوتو کړيو دريشيو او ښکلو نيکټايي ګانو ، منظم او مهذب ،((هنر مندان))او کله نا کله ((بې هنران)) ناست وي او سندرې غږوي ٠ هغه سندرې چه موږ په ځوانئ کښې اوريدلي هغه نه ، هغه استادان خو زياتره وفات شوي دي ٠ خدا دی يې وبخښي !د هغو د زامنو لمسيانو څخه ، خدای دی يې لري ، سندرې اورو

يا ره ستا په اننګو کی ٠٠٠

څنګه چه ښايست يې د اشنا په اننګو کې دی
هسې يې غزل د نا اشنا انځوره ووځی

د ځوانئ په وخت به چه د چا د ښادئ مراسمو ته تللو ، نو په تلو تلو کې به دا پوښتنه طرحه کېدله چه څه به يې پاخه کړي وي ؟ د غوښې سره شوله که بې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښې ؟ خوندور ځواب «پولاو » و ٠
مگر زما او زماغوندې ، د ځینو سرگشته و ، نه دا پوښتنې خوښېدلې او نه دا
ځوابونه٠ زمونږ په زړه پوری پوښتنه داوه :
سندرغاړیې څوک دی ؟
اسلم ، بادام ،فیض گل ،حافظ ، مشکي ،بسم الله، ایوب ، رحمتگل ، گلرنگ٠٠٠یا ؟
واده ته به ورسېدو څه شی به چه تیار و هغه به د یارو ،هغه به مو په خوند خوند وخوړل٠٠٠٠
بیا به له ماسخوتنه تر سپېده داغه پورې د سندرو په اورېدو نه مړېدو ٠ د بهاړي ، بیرمې ، بیاگ ، کستوري ،کلیان ، اسا اوجوگ په راگونو کښې به مو سندرې:
مقام ، غزل ، لنډی ، چهار بیتې ، لوبې ،بگتئ٠٠٠ او په هغو کښې به مو په ډېره مینه ، دمینې سندرې اورېدلې٠ دیار دمینې ، د وطن د مینې او د خدای دمینې د
استاد الفت دمینې دیو غزل دا بیت الغزل ، د هماغه زمانو یادگار دی٠

چه په حجرو کې یې د عشق سندری

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبت

همېشه به مې ورب ته داد عا کړه
محبت د نازولي جانان را کړه

دا نړۍ راته فاني دنیا حساب ده
هوښیارانو توبه جوړه د عقبا کړه

د جنت او د دوزخ پروا به څه کړم
چې پروا مې شپه او ورځ ستا د رضا کړه

چې تمام عمر په فکر د دولت وي
هغه خلکو د خپل ځان سره جفا کړه

د مادي دنیا متاع ده د څو ورځو
غافل مه شه او خروي تخفه پیدا کړه

چې د زړونو په رضا رب خوشحالېږي
راشه ! دا سې انساني احساس اشنا کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه څوک دی چې په خپلوکې یې وران کړو
ولسونو او اعتبار باندې څه وشول

دا څه وشول څه به کیږي نه پوهیږو
زموږ د خلکو په وقار باندې څه وشول

د ظالمو او بې رحمو زور چلیږي
افغاني ! زموږ روزګار باندې څه وشول

۲۰۰۹ - ۵ - ۱۹

مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه وشول ؟

زمــوږ کلي او ګلزار بانـــدې څـــه وشــول
په سپرليـــو ، نوبهـــــار باندې څه وشول

بوراګان د بـاغ پـــه لـــــوري نــه رادرومي
په دې خوارغريب مليـــار باندې څه وشول

چې د خيـــاله يې رخســـار په اوربل پټ وه
په هغه ښـــکلي نـــګار باندې څـــه وشول

نه ادم شتـــــه ، نه رباب ، نه هغـــه مينـــه
د فرهـــــاد د زړه قرار بانـــدې څـــه وشول

دلته هر څـــــه دي وران شوي ويجـــاړيږي
زموږ کلي زموږ ښـــــار باندې څـــه وشول

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اخــلاص او صـــداقت لـــوړه رتبـــه ده
د کعـــبې د پيروانـــو ځان همـــرا کـــړه

په کـــوم ملک کې چې رښتني وروروګلـوي وي
د هغـــو خلکو روزګــــار ربـــه صـفا کـــړه

چـــې د بخل او کيـــنې نـــه ، نه مړيـــږي
هغــــه قوم ،هـغــــه ولس ربـــه پـــنا کــــــړه

غــرض دا چې صدا قـــت لـــــوی عــبادت دی
قـــوم په صدق کې حاصل د خدای رضا کـــړه

۲۰۰۸- ۱۰-۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان یم

زه څوک د کوم ملیت د کوم زبان یمه زه؟
بس دومره درته وایم چې افغان یمه زه

پښتون دی که تاجک که هزاره د دی وطن
ازبک نورستانی که پشه ای دی یا ترکمن
د دې خاورې بچیان دي سره یو مو دی مدفن
تاریخ یم جوړونکی د زمان یمه زه
بس دومره درته وایم چې افغان یمه زه

دښمن مو په نفاق کې یو تر بله بیلوي
په رنګ رنګ د سیسو مو په خپل مینځ کې جنګوي
په حیله او نیرنګ مو په قومو جلا کوي
اوس پوه زه د دشمن په بد ګمان یمه زه
بس دومر درته وایم چې افغان یمه زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژوندون پا ی کی مایوسی څه پکار
د ښه عمل ښی خاطری تیری شوی

دلته دا څوک دی چه مغروره ښکاری
فانی دنیا شیبی ، شیبی تیری شوی

افغانی رب ته د سجدو موقه ده
ګنی موقی مو د توبی تیری شوی

۲۰۰۹ - ۵ - ۸
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

د غم خپې

په مورِ د مرګ بدې خپې تيرې شوې
څه عجيبه شانتې صحنې تيرې شوې

د زړه ګوګل ته مو لاس ويوړو رقيب
د درد او غم بدې شيبې تيرې شوې

د ژوند مفهوم زمورِ بې رنګه شولو
د نابوديو ولولې تيرې شوې

ها اميدونه ارزو ګانې د ژوند
ټولې نيمګړې قافلې تيرې شوې

راځې چه واخلو عبرتونه تر ژوند
داسې په موږه چه تيارې تيرې شوې

پدغه ژوندکې اعتبار کله شته
د خود غرضو ناکردې تيرې شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د توري په ميدان کې هردښمن پدې پوهيږي
افغان باندې په زور او زياتي کله کلي کيږي
خصلت مود ميړانی دی په دې هرڅوک پوهيږي
په عزم، اراده کې با ايمان يمه زه
بس دومره درته وايم چې افغان يمه زه

راځئ ای خوږو ورونو چې وطن سره اباد کړو
په پوهه هوښياری باندې دا خپل غليم برباد کړو
پيشرفت او ترقۍ ته افغانی عزم بنياد کړو
بيا سولې وروروليۍ ته ارمغان يمه زه
بس دومره درته وايم چې افغان يمه زه

کال **۲۰۰۵** مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا افغانستان دی

ای وطنه ګران وطن
ښکلی ګلستان وطن
دا مو د خاپورو کور
دی جنت نشان وطن

ښه باغ او باغچې لري
رنګ په رنګ میوې لري
ښار د قندهار زموږ
پېغلې پښتنې لري

ښګلي ننګرهار ته ځم
ګل د نارنج ښار ته ځم
بیا به د سپرلي موسم
د ښکلو دیدار ته ځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته زړونه په لمبو دي
امیدونه په سلګو دي

په صحیح لار مو روان کړه
ته مو سیال د دې جهان کړه

افغاني احساس اشنا کړه
دی تیارو نه جوړ سبا کړه

----
۹ - ۵ -۲۰۰۹
جرمنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دی کاروان کې انسانان دي
څوک سپينږيري دي ځوانان دي

هم تور سرې ، ماشومان دي
څوک تنکي تنکي ځوانان دي

دوي کې مينه ده وروري ده
پاک احساس ، مسلماني ده

دوي په تمه د ژوندون دي
په امید د سباوون دي

ای ددې کاروان څاروانه
لږ خبر شه د کاروانه

ستا غفلت کې نابودي ده
ستا همت کې زندګي ده

لږ دمه شه ای مغروره
ځان فارغ کړه له غروره

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرونو کی زمریان لري
ژنې اتڼ چیان لري
خلکو د پکتیا سیمه
ښه ښایسته ځوانان لري

لوړ نام او نشان زموږ
دا د اسیا بام زموږ
څومره لوړ شهرت لري
لعل د بدخشان زموږ

دروند په زیارتونو دی
ځای د طاعتونو دی
دا د غزنویانو کور
زړه د تاریخونو دی

لاړ به شو مزار ته بیا
د روضې دیدار ته بیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوال به د ایمان وکړو
د الله دربار ته بیا

دا مو دقومو کلی
دا مو د دودو کلی
لوړعالي کلتورلري
دا مو د نیکو کلی

لوړ په تول جهان دی
دا کور د افغان دی
دا مو د پلرو کلی
دا افغانستان دی

کال ۲۰۰۲
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ثاروان

دغه ځوک دی چې ثاروان دی
رهنما مو د کاروان دی

دا مو خپل که اجنبی دی
که مو خپلو کې پردی دی

دوی کې لویه ځان ځاني ده
راته ښکارې بې ایماني ده

دي بې لارې ټول منزلونه
تورې شپې دي ګړنګونه

په بې لارو ، لارو سر دی
د کاروانه بې خبر دی

هر یو ځان ، ځانله غره دی
که ثاروان دی که ساده دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې په پوهــــــه علمیت مري
د هغـــــوی شتــه دوعــا ګوی

چې په جهــــل کې پیــدا شي
خدای دې نکړي چـــا ته لوی

چې په ســـــــه لاره سر دی
افتخــــــــار په داسې څوی

نورو صلحــه کې ژوند تېر کړ
موږ په جنـګ کې شو را لوی

***

۲۰۰۹ - ۸ - ۲۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

داڅه حال دی

دغه خوب دلیدو نه دی
نه خوبونه دلیدو دي
دا حالت دلیدو نه دی
نه وختونه دلیدو دي

څه تیارې دي خپرې شوي
سمه او غریبې دی نیولی
دی وحشي وحشي شیبو کې
دا فرصت دلیدو نه دی
نه وختونه دلیدو دي

ددی شنه اسمان تر څنګه
دا زخمي زخمي وختونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

۸

دا دهشت دلیدو نه دی
نه وختونه د لیدو دي

پرهارونه مرګ او ژوبله
دبې رحمو قا تلا نو
د ظالمو جابرانو
دا وحشت د لیدو نه دی
نه وختونه د لیدو دي

حالتونه توفاني دي
اوس وختونه توفاني دي
ای د وخت سالار تربوره
ستا خصلت دلیدو نه دی
نه وختونه دلیدو دي

نن دخدای د بنده ګانو
ډېر بې حده سپکه کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

ربه ستا دربار دی لوی
موږ یو ټول ستا ثنا ګوی

ته عزت چا ته نصیب کړې
څوک ذلیل کړې سیاه روی

تفاوت لري خالقه
ستا مخلوق په رنګ او خوی

یو هوښیار کوي کا رونه
بل جاهل بې ادب لوی

څوک ظالم خانه خرابه
دی مکاره دروغګوی

ربه تا دي پیدا کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوک عاجز ځوک فضول ګوی

تــکبر چې پـــــــکې نه وي
هـــا عالم د عقلـــــــــه پوی

۷۲

چاچې راستي کړي ده
رب ته منلي دي
ته سزاوارېې ربه
د عبادت مدام
که مو نصيب شي چېرې
ستا مرحمت مدام
شېطان رټلی ګنو
تا فرمايلي دي
چاچې راستي کړي ده
رب ته منلي دي
لاس په دعا يو ربه
ته مو سبحان يې
ته مو پوره کړې حاجت
ته نګهبان يې
افغاني ! ستا په لار کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر څه منلي دي
چاچې راستي کړي ده
رب ته منلي دي
۲۰۰۹ - ۵ - ۲۰

۷۵

دا قیامت دلیدو نه دی
نه وختونه دلیدو دي

ای ددې زمان انسانه
سره یو شه یو همت شه
یوه چیغه د غیرت شه
نور غفلت دلیدو نه دی
نه وختونه دلیدو دي

تر دې غلو او ګیدړانو
داوحشي ، سړي خورانو
ترینه خلاص مظلوم انسان کړه
دا ذلت دلیدو نه دی
نه وختونه د لیدو دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کال ۲۰۰۷ مهاجرت

زخمي زړه

شیخه نور کله زه تسبیح شمېرم
زه مې زخمونه د سینې شمېرم
ګیله مې ځکه د خپل ځانه راځي
خپل صداقت دا ناکردې شمېرم
چې په وفا او صداقت مړه شوي
د هغه خلکو هډېرې شمېرم
د زړه باغچه مې ټول زخمي زخمي ده
د رغیدو یې ورځې شپې شمېرم
د پیوندې زړګي نه څه غواړې نور
نه ستا وعدې نه مې ګیلې شمېرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا زړه په کوم رنګ چې تسپې اړوي
زه افغانی مې شوګیرې شمېرم

فرانکن کلینینک-باد کیسینګین
۲۰۰۸/ ۸ / ۱۷
جرمني

۱۱

نیک عمل

دنیا د نیک عمل ده
بدان رټلي دي
چاچې راستي کړې ده
رب ته منلي دي
دنیا دنیک عمل ده
بدي په کار نده
دا بد عمل چې پرې ځي
دا سمه لیار نده
پرهیزګاران د دنیا
پاک او سپېڅلي دي
چاچې راستي کړې ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

رب ته منلي دي
دا دنيايي کار او ژوند
هسې روان دی نا
چې څوک پرې نه پوهيږي
غافل د ځان دی نا
د خدای رښتنی مخلوق
پرې پوهيدلي دي

۷۴

پرواز دې زړه غــواړي وزر دې نـــه وي
د بـــې انـــصاف درزي دظلـــمه وروسته
کالي دې جـــوړ وي خو ښـــکر دې نـــه وي
داسـي وخـــتونـــه د نيمګـــړو هيلـــو
کلـــه پيښيږي چـــې هنـــر دې نـــه وي
يا کـــه پـــه هر څـــه باندې پوه يې مګر
پـــه لاس کې زور نلـــرې زر دې نـــه وي
داسي تنـــدی هـــم پـــه داغلـــو ارزي
چـــې خوښې نلـــري اختـــر دې نـــه وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــو خــوږ ارمان لرو پــه زړو کې ربـه
چې نور جنګ نـه وي ستمګر دې نه وي
خاونـده بــیا هـغه وختونـــه غـوا ړو
پښتانــــه یو کړه لرا و بر دې نـــه وي
۲۰۰۹ - ۵ - ۴

د مینې رنګ

یاره ستا په اننګو کې
چې د چا د وینې رنګ دی
زما د پاکې مینې
حقیقت پکې ښرګند دی

ما ویل سترګې دې خوږې دي
دې ویل تورې په رنجو دي
ما ویل مینه دې سور اور دی
دی ویل یار زما ملنګ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ویل زما سره اشنا شه
دې ویل زموږ کلي ته راشه
ما ویل مینه رسوا کیږي
دې ویل دا دمینې خوند دی

۱۲

ما ویل ښکلې دې ځواني ده
دې ویل مینه رسوایي ده
ما ویل زه دې لیونی کړم
دې ویل یار مې غنم رنګ دی

ما ویل سپینه خوله دې راکړه
دې ویل مینه کړې بې باکه
ما ویل زړه ته مې نژدې یې
ویل زه شمع یار مې پتنګ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ویل راشه مازیګر ته
دې ویل دربه شم ګودر ته
ما ویل لاره به دې څارم
ویل منګی مې شین په څنګ دی

۲۰۰۷ / ۴ /۲۵

۱۳

چې بام څڅیږي او خټګـــر دې نـــه وي
دا تنـــهایي بـــه څـــه لـــذت ولـــري
په کور کې ناست یې او دلبر دې نـــه وي
د داســـي وصلـــــه نا امیـــده یـــې تل
واده دې کـــړی و ي پســـر دې نـــه وي
چې د اشـــنا پـــــه تـــمه تمه ناست یې
ورځ دي اوږده شي مازیګر دې نـــه وي
یا پـــــه چرتونـــو او فکـــرونـــو د یار

(c) ketabton.com: The Digital Library

شـــپه دې اوږده شي او سحر دې نه وي
د شـــوګـــيرو د خپل جانـان نـــه وروسته
خـــوب دې راغلی وي بستر دې نـــه وي
چې غـــريبي او بـــې وسي وي مـــدام
پـــه تبه پروت يې او ډاکتر دې نـــه وي
چې کلـه کلـــه خـــوشحالي پېښه شي

نيمګړي هيلي

د ژونـــد بهـــير پـــه بيـــړه بـــيړه درومي
تل خوشـــحالـــي اود زړه سر دې نه وي
کلـــه نا کلـــه داســـي ډ بـــر پيښيږي
چې څـــه کرې حاصل او بر دې نـــه وي
داسي هستي زميندار ي بـــه څـــه کړې
ځمکه دي ډ بـــره وي بزګـــر دې نـــه وي
او يا د ځمکې د حـــاصل نـــه ورســـته

(c) ketabton.com: The Digital Library

فصل دې پوخ وي او لوګــر دې نــه وي
هــغه تنــــها د بــېوسۍ موقـــعه کې
مشکل دې ډېر وي کمک ګـر دې نه وي
ملياره !تــه بــه هم خوشحالــه نــه وې
چې نيـــالګي کېنــوې ثــمر دې نه وي
ژمی به ځنګه پــه خوښۍ کي تېر شي؟

پاکې هيلې

هغه څه چې مو په زړه کې هوسيږي
زموږ هيلې دي منزل ته به رسيږي

دغه هيلې ډېرې پاکې او سوچه دي
چې ملګري مو د ژوند او همېشه دي

دا ژوندون د اميدونو لوی جهان دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه تل په هلو ځلو کې انسان دی

د مادي دنیا متاع پسې به ګرزي
خو اخر به د نیستۍ په طرف پرځي

چا چې بل انسان ته کړی دی خدمت
دا حتمي ده چې بیا مومي به عزت

ځینې شته دا سې کسان چې مضري کا
چې تاوان درته رسیږي خوشحالي کا

دوی په خپله په تلاش کې د ضرر دي
خدای وهلي ځان نه کله با خبر دي

څوک چې چاته کوهی کني هغه خپله
په کوهي کې به یې ځای وي تل ترتله

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د بخل او کینې نه نه مړېږي
ناروا دی هېڅ منزل ته نه رسېږي

تکبر دا د جاهلو خلکو کار دی
په دنیا باندی تل کله اعتبار دی

پاکې هیلې د انسان او انسانیت
درته ښایي که دې ګران وي خپل عزت

۱۵

ربه ته د مور او پلار یې نګاهبان شې
دا مو هیله دا امید دا مو توبه ده

تا پیدا کړو ته مو وژنې ته مالک یې
ستا ورحم او کرم ته مو سجده ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ربه ته يې جنتونه ور نصيب کړې
ښايسته پېغله غزال جان مو ستا ميلمه ده

۲۰۰۹ - ۳ - ۱۷
اشفنبورګ والډفريتوف
جرمني

۷۰

ځوانيمرګه غزال

زموږ کلي زموږ ښار کې انګازه ده
جګه شوې د ښکلا نن جنازه ده

خښوي نن نامراده ارمانونه
د غزال د پېغلتوب ورستې شپه ده

نن د زړونو د داغونو حساب نشته
د غربت د ماتمونو يو بيلګه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

پدې وير کې هر يو ډېر دی ژړېدلی
که سپين ږيری يا که ځوان که بېگانه ده

ارمانونه د ځوانۍ نن خاورې کېږي
عجيبه شانې د غم بده شېبه ده

پدې خلکو نن د غم د پاسه غم دی
پدې کلي نن راتاو د غم څپه ده

۶۹

د اخلاص لاره مدام د پيروزي ده
د انصاف تله قانون د پادشاهي ده

افغانی دا صداقت لوی عبادت دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل قسمت چې د ر سبړي قناعت دی

جنوری ۲۰۰۴ جرمني

۱۲

مهاجر

زړه کې چې مغروره او کاکه یمه
دا سې معلومېږي چې ساده یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلته په پردي وطن کې ژوند کوم
هر څه خپلوم ځان بیګانه یمه

ګوري راته تل دوی په پردي نظر
هسې زه د څو ورځو میلمه یمه

۲۰۰۷ / ۴ / ۲۴
مهاجرت

۱۷

د نازو او د ملالې خدمتګار دی
خپل ولس ورته د هر څه نه دی ګران

(c) ketabton.com: The Digital Library

همېشه دی د ټاټوبي په خدمت کې
تل نازېږي په تاریخ د لوی افغان

ربه ته د با احساسو ساتندوی شې
لوړ همت راته ښکاره شو افغان ځوان

....
۲۰۰۹- ۳- ۲۲

۲۸

افغان ځوان

چې خپل ژبې ته خدمت کړي په ښه شان
په مرچل کې ورته پروت دی د افغان

نازولي يې مدام خپل مشران دي
احترام ورته کوي په هر زمان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلی ځوان دی هم ساتونکی د سنګر دی
د دښمن سره یې لاس دی په ګریبان

لوړ احساس یې د وطن څېره کې ښکاري
ربه ته د دغه ځوان شې نګهبان

ډېر غمخواره استعداد راته ښکاره شو
په خدمت د خپل وطن کې افغان ځوان

د میرویس او احمد شا بابا خدمت ته
شپه او ورځ یې یوه کړي په ایمان

د زړه باغچه

دزړه باغچه کې درته ګل کرمه
رامبیل، چمبیل، نرګس، سنبل کرمه
دا به وعده راسره کړې جانانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دګلو سیل له به راځي جانانه

د زړه باغچه کې درته خیال جوړوم
د ښاپیریو پکې ټال جوړوم
زما دا هیله به مني جانانه
دګلو سیل له به راځي جانانه

زما د پاکې مینې ښکلې بڼ کې
ستا د ښایسته حسن منلي بڼ کې
د وفا لاس به راکوي جانانه
د ګلو سیل له به راځي جانانه

زما د مینې او سرو ګلو باغچه
د رنګینو ،باغ او بلبلو باغچه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا له خزانه به ساتې جانانه
د ګلو سيل له به راځې جانانه

ترڅو پدې باغچې خزان ګډ شي
په سرو ګلونو مې تالان ګډ شي
پاس په ليمو به قدم ږدې جانانه
د ګلو سيل له به راځې جانانه

/۲۰۰۷ / ۴ / ۱۰

جرمني

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماویل چې زه به خپل منزل ته رسم
په حقیقت کې په بل رنګ راغلم

د پاکو هیلو ، ارمانونو ښارنه
زه افغانی تری ګیله من راغلم

۲۰۰۸ - ۳ - ۱۸
مهاجرت

ګیله مند

زه د حالاتو نه په تنګ راغلم
د خپل تدبیر سره په جنګ راغلم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماویل چې ښکل به کړم روښانه لاره
په سرنوشت کې د پتنګ راغلم

زه د خپل ملک د پادشاهي په هیله
خو په حساب کې د ملنګ راغلم

ما سره ښکلي ارمانونه زړه کې
خو نامراده ترې په څنګ راغلم

هغه حساب چې مې د ژوند درلوده
زه په مسیر کې د نیرنګ راغلم

لیونۍ

د فکر تال کې زنګیده لیونۍ
بیا په زړګي مې وریده لیونۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما مې د زړه ورته داغونه شمېرل
دا بې پروا وه خندیده لیونۍ

هسې بې درده بې احساسه نه وه
ځما په مینه پوهیده لیونۍ

ما چې اظهار ورته د مینې کوه
لکه د ګل به غوړیده لیونۍ

افغانی څومره ښې شیبې تېرې شوې
چې په مالت کی اوسیده لیونۍ

۱۰/۱/۲۰۰۸
مهاجرت

۲۰

غزل

زړه چه شی بی شوره بس دعشق د کوره ووځی
یار ورته اغیار شی د زړګی د زوره ووځی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه د بې مينو ښار دزړو تسل په څه کيږي
دا چې د يار مينه يې د فرض د پوره ووځي

عزم فولادي د يار په مينه کې په کار دی
ژوند دنا اميده ارمانو د توره ووځي

ژوند دپاکې مينې ، پاکو هيلو سره ښه ايسي
ګوره چې مين د ناکردو داوره ووځي

هسې چې ښايست يې د اشنا په اننګو کې دی
هسې يې غزل دنا اشنا انځوره ووځي

۱۲/۱۲/ ۲۰۰۲

۲۱

شوګيرې

زه لـه حيــــــا يار ته کتلی نشم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دزړګي راز ورتــــــه ويلی نشم

ديار منت مې په ليمـــو قبول دی
د بل احســـان په ځـــان منلی نشم

دا ستـــا په مينه محبت کې اشنـا
د هــجر ژونـــد نور تير ولی نشم

ستا به پدې کله يقين پيـــدا شي
زړګی لـــه تا نـــه صبرولی نشم

ها ستـــا د کلي دکوڅو يادونه
خـــــوږې شيبې يې هيرولی نشم

افغـانی ژوند په شوګيرو تېرېږي
باران د او ښـــــکو درولی نشم

۲۰۰۹ - ۷ - ۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا تنګ نظره دتعصب لېونيان
د افغانانو کار او زيار ورانوي

اغيار به دا ارمان تر ګوره ويسي
چې د افغان ولس ګلزار ورانوي

افغاني ! زمونږ د پرګنو يووالی
د دښمن ځاله او اعتبار ورانوي

۲۰۰۹ / ۳ / ۸
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کليواله

د کلي مينځ کې د پنجو په ځوکو تلله جلۍ
لکه کوتره مې د ورا يه وليدله جلۍ

د سيخکو کتار يې جوړ وه د اوربله ځينې
په يو نظر يې زړګی ويوړه د ګوګله ځينې
په سرو منګلو يې لاس تېر کړه د کاکله ځينې
په هر قدم کې لکه لښته ماتيدله جلۍ
لکه کوتره مې د ورا يه وليدله جلۍ

خپلو همزولو سره وتې په چکر وه نه
ښکلې موسم د پسرلي او مازيګر وه نه
د پلو لاندې پټ کاته يې په هنر وه نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نجنو مینځ کې لکه شمعه بلیدله جلۍ
لکه کوتره مې د ورایه ولیدله جلۍ

یو یې په غاړه سور کمیس ګل بخمل وه نه
په جګه پوزه د چار ګل یې جلوبل وه نه
دا خوشبویي چې په ګډا ترې د سنبل وه نه

په افغاني لباس کې ښکلې ښکاریدله جلۍ
لکه کوتره مې د ورایه ولیدله جلۍ

۷/۱/۲۰۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

درحمان با با مزار

چې د رحمان بابا مزار ورانوي
د پښتنو ستر افتخار ورانوي

دا د فرهنګ او د ادب دښمنان
زموږ کلتورزموږ يادګار ورانوي

زموږ تاريخ ته دوی په سپکه ګوري
دوی زموږ ځلی او منار ورانوي

نن د صوفي عبدالرحمان په پلمه
د تصوف پلونه او لار ورانوي

دوی د انصاف او انسانيت نه لرې
نن که رحمان سبا انصار ورانوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر قدم کې مایوسي ده
په سلګو کې چې اوسیږو

که لوی خدای مو مهربان شي
د رحمت په موږ باران شي
په وطن کې مو وروري شي
خپل باندو کې چې اوسیږو

ربه موږ هم بنده ګان یو
د یو خوږ ژوند په ارمان یو
(کاش چې ورکه محتاجي شي)
امیدو کې چې اوسیږو

افغاني وطن سور اور شو
تر اسمانه لوګی خپور شو
اه فریاد او بیوزلي ده
تورتمو کې چې اوسیږو

۲۰۰۹ - ۲ - ۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جانان غم

د شوګیرو به درته څه ووایم
د ژړیدو به درته څه ووایم
چې دې په مینه کې لوګی لوګی شوم
د نا کردو به درته څه ووایم
د جانان غمه لیونی دې کړمه
د رغیدو به درته څه ووایم
چې په وعده باندی وفا ونکړې
د تش وعدو به درته څه ووایم
ګیلې مې ډېری په زړګی تېرېږی
ددې ګیلو به درته څه ووایم
زړه مې د مینې په دریاب لاهو شو
د ډوبیدو به درته څه ووایم
د افغاني زړګي کي مینه د یار
د هیریدو به درته څه ووایم

۲۰۰۸/ ۲/ ۲۰

مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نجونو میره

((ما یې تماشه وکړه تله چې د چمن په لور))
((دا د نجونو میره وه لاړه د ګلشن په لور))
ما یې تماشه وکړه تله په مکیزونو کې
مسته چې په ناز قدم اخلي په ګلونو کې
حسن ده ښکلا ده دانه ځي دفیشن په لور
دا د نجونو میره وه لاړه د ګلشن په لور
ما یی تماشه وکړه ده د سردرو ښکلا
سروه د بوستان په قد ده دشنو باغچو ښکلا
حوره په ښایست ده دا ځی باغ حرم په لور
دا د نجونو میره وه لاړه د ګلشن په لور
دا دنجونو میره ده ښه ښکاري همزولو کې
دا سې وطني ښکلا نشته پدې نورو کې
ځار تر افغانی حسن ځمه دوطن په لور
دا د نجونو میره وه لاړه دګلشن په لور

دیسمبر ۲۰۰۴
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کاش د خپل وطن بزګر وای
یا چوپان وای یا کارګر وای
اوس په بل ملک کی نوکر یو
په چرتو کې چې اوسیږو

دلته بل رنګ ترانې دي
دلته بل شان ته نغمې دي
موږ د خپل مالت نه لرې
په میرو کې چې اوسیږو

نه ځما د کلي خوند شته
نه هغه د یاري رنګ شته
دلته مینه بازاري ده
په دوکو کې چې اوسیږو

دلته زړونه دي مات شوي
د مستي نه دي ولیدلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جلا وطن

دا موږ څومره بد نصيب يو
په پردو کې چې اوسيږو
نه د ځان نه د قريب يو
غير ملکو کې چې اوسيږو

وطن مور وطن عزت دی
وطن مينه محبت دی
اوس مو وران دی د زړه کلی
شوګيرو کې چې اوسيږو

دغه څوک دی چې يې وران کړو
نن احتياج يې د جهان کړو
دا دکوم ظالم له ظلمه
تورو شپو کې چې اوسيږو

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنګړي

مانه د زرګر د دوکان
خیالي پاولي غواړي
سپینې لیچې تشې ګرزي
لیلا ځمانه شنه بنګړي غواړي
زرګره نقد ې روپۍ واخله
مانه اشنا د لاس بنګړی په خپل مرضي غواړي
سپینې لیچې تشې ګرزي
لیلا ځمانه شنه بنګړي غواړي
اشنا ځما نه مرور دی
د لاس بنګړي مې خوږ اشنا په بې صبري غواړي
سپینې لیچې تشې ګرزي
لیلا ځمانه شنه بنګړي غواړي
بنګړي د یار په لاس کې خوند کړي
په سپین مړوند د بنګړو شرنګ ښکلې ځواني غواړي
سپینې لیچې تشې ګرزي
لیلا ځمانه شنه بنګړي غواړي

۲۰۰۷/۱۲/۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريزه

زه افغان يم خپل وطن راباندې ګران دی
اتحاد او ورور ولي ځما ارمان دی

چې يې مينه دوطن يي ده په زړه کې
افغاني داهموطن را باندې ګران دی

مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلکو دا ظلم دا وحشت به وی تر کومه پورې؟
خاونده ستا د قدرتونو نه به مو تمه وشي ؟

دغه ناتار چې نن سبا په ولسو روان دی
ددې وحشت دختمیدو نه به څه تمه وشي ؟

که داسې نه وي نو راپاڅه ای مظلوم ټبره
یو لوی تحریک د ولسو نه به څه تمه وشي

افغاني ستا کلي باندې چې ورانوي نه ګورې؟
ددې ورانکار سړي خورو نه به څه تمه وشي ؟

۲۰۰۹ - ۱ - ۲۹
مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه تمه وشي ؟

دغه تغیر او بدلیدو نه به څه تمه وشي ؟
د جهانخوارو د وعدو نه به څه تمه وشي ؟

دا به رښتا وي هغه څه چې دوی وعدې ورکوي؟
د نوي مشر تدبیرو نه به څه تمه وشي ؟

خلکو د ظلم او ورانکاره سرمایې نظام نه
ددو هوښیاره لېونو نه به څه تمه وشي ؟

روزګار به بیا خپل ازموینه را څرګنده کاندي
زموږ د بربادو ارمانونو نه به څه تمه وشي ؟

هغه ظالم پاچا د ظلم دانجام نه وروسته
د دغه ځوان د کړو وړو نه به څه تمه وشي ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

که خپل که بیگانه ده

چا وران کړو دا وطن چا ترې لوټ کړې خزانه ده
که خپل که بیگانه ده
چې خپل یې ورانوي بیا د پردو نه څه ګیله ده
دا څنګه زمانه ده ؟

هر چا تر خپله وسه دا وطن کړلو خراب
څوک ناست دي بلډنګو کې په ډالر کوي حساب
څوک پروت دی په خیمه کې له یخنۍ نه شو کباب
هر چا ده غږولي د خپل خوښې ترانه ده
دا څنګه زمانه ده ؟

په نوم د عدالت دی خو خیانت پکې چالان دی
غریب پدیې وطن کې د ماړه نس په ارمان دی
دا ملک چاته جنت چاته په مثل د زندان دی
هستي یې رانه لوټ کړه د ډالرو یارانه ده
دا څنګه زمانه ده ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خلک لاړه ترکیهانه موږ په خپلو کی جنګیږو
پدې عصر وزمان کې د پردو په ډول ګډیږو
نفاق او تربګني کې هېڅ مطلب ته نه رسیږو
وطن په نامه یو شئ صرف همدا یوه چاره ده
دا څنګه زمانه ده ؟

ټینګ عزم افغانی او وروړګلوي مو سعادت دی
وطن ته د بادردو هیواد والو ضرورت دی
یووالی اتحاد زمونږه پوهه دی همت دی
وطن به شي اباد که دا مو عزم او اراده ده
دا څنګه زمانه ده ؟

۲۰۰۸ / ۲/ ۲۵

مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل به خجالته وي ستا ښکلي رخسار نه بیا
لرې به اغیار شي یاره ستا راتلو سره

زه خو د وفا تمه صرف خپل اشنا نه کړم
زړه به مې قرار شي یاره ستا راتلو سره

ما دې د ښایسته حسن لوړ انداز لیدلی دی
ژوند به لاله زار شي یاره ستا راتلو سره

زه په افغاني رسم یار ته تمه ، تمه یم
خلاص به انتظار شي یاره ستا راتلو سره

----

۱۷ / ۱ /۲۰۰۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاره ستا راتلو سره

باغ به مې ګلزار شي یاره ستا راتلو سره
ژوند به نوبهار شي یاره ستاراتلو سره

یاره ستا د ښکلي مخ چرته هم ثاني نشته
زړه به ځوان ماليار شي یاره ستا راتلو سره

هسی محبت چه کړی توربورا په ګل باندی
داسی به روزګار شی یاره ستا راتلو سره

زړه خو ستا د خوږ زړګي خوږ نظر په تمه دی
روغ به دې بیمار شي یاره ستا راتلو سره

ښکلي ارزوګانی دي ښکلو ارمانو نه سره
ورک به مې تلوار شي یار ستا راتلو سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیبره

خیبره ستا لیدو ته د ځلمو سره درځم
ستا جګو جګو غرو ته د پښتو سره درځم

اغیار که چیرې لارکې د اغزو دامونه کیږدي
هیڅ ډار مې ترې نه شي ابله پښو سره درځم

زما د نیکو کوریې تاکې ښکلي تاریخونه دي
میړانه نارینتوب او د اسرو سره درځم

پردی که په خپل زوراو په طاقت باندې نازیږي
زه خپله پښتونواله او شملو سره درځم

دا ستا په سردرو کې د میړانې هدیرې دي
مزار ته یې د سرو ګلو غنچو سره درځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنوری ۲۰۰۷

۳۰

توپیر

ما د خیالونو د باغچو ښاپیرۍ
دهوسونو د دنیا ناوکۍ
په سمه ورځ او په رڼا ولیده
ما یوه ښکلې تماشا ولیده
زه د حسنو میلمه شوم
د ښاپیرو میلمه شوم
هلته زه پوه شوم په دې
چې دخوندونو او خیالونو دنیا
د هوسونو دنیا
درڼا ورځې د خوندونو سره
خوږو وختونو سره
تعبیر په څه انداز دی
توپیر په څه انداز دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دیسمبر ۲۰۰۵

۳۱

د یار مینه

د یار مینه زوریدل دي بل څه نه
په سوراورکې سوزیدل دي بل څه نه

چې د چا په زړه کې اور د مینې بل شي
مایوسي ده ژړیدل دي بل څه نه

د پتنګ د مینې بد شانته انجام دی
په لمبو کې لمبیدل دي بل څه نه

د جانان مینه د سره قربانی ده
په سوراور ورته دنګل دي بل څه نه

۲۰۰۸- ۳ - ۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر څو به خپل میځ کی جنګونه کوو
د بل په لمسه ورور وژنه کوو
څه بی حسابه مو تورسری ، ماشومان مری
له هری خوا نه افغانان مری

دلته کی مینه محبت مری
دلته افغان دلته همت مری
دلته ناهید او د نازو انا لمسیان مری
له هری خوا نه افغانان مری

راځی ای ټولو ډلو ډلو خلکو
په بیلو لارو ویشل شوو خلکو
که یولاس نشو هم وطن هم موایمان مری
له هری خوا نه افغانان مری

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۰۰۹ - ۸ - ۴

۵۳

یووالی

لا تر څو به زموږ ګران وطن ورانیږي
لا تر څو به زموږ کلی لا نړیږي

ورنو لږ څه د تدبیر نه کار په کار دی
په یووالي باندې هر مشکل سمیږي

چې یووالی وروړګلوي یې په نصیب شي
افغانی وطن به خا ماخا جوړیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲- ۹ - ۲۰۰۷ کال
مهاجرت

۳۲

حالت

زړه ته کله کله راشي مايوسي
خفه کيږود نااهلو په دوستي

که له يو خوامو هجران زړگی کباب کړ
بيا د بلې خوا دی غم د بې وسي

عاقبت به مو وکومې لورته بيايي
چې رټلی گڼو ژوند د سالوسي

د خوارانو سره خوار يو موږ په طبع
د خانانو دود موځانله لمسوي

موږ چې وگورو د ماتو زړونو خلک
پرې زور بړو د بې حده په راستي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې د عدل په بازار کله ورګډ شو
د سرو ، سپينو فرق يې وينو سم دستي

۳۳

په کوزاو برکې

په کوزاو برکې نن بې شميره انسانان مري
له هرې خوا نه افغانان مري

څوک د طالب څوک ترهګر په نامه
څوک داجير څوک دنوکر په نامه
زموږ زاړه زموږ تنکي، تنکي ځوانان مري
له هرې خوا نه افغانان مري

دنيا روانه ده کيهان لټوي
په علميت کې ټول جهان لټوي
زموږ مکتب زموږ شاګرد پوه استادان مري
له هرې خوا نه افغانان مري

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ انسانیت او عدالت یادو
موږ تل انصاف او صداقت یادو
خو په عمل کی هم منصف هم مسلمان مری
له هری خوا نه افغانان مری

۵۲

راشه چه سپرلی دی شم

راشه چه سپرلی دی شم گلزار دی شم
راشه چه د بدی ورځی یار دی شم
ستا د پاکی مینی محبت کی یار
ژوندشمه وږمه شمه بهار دی شم
نه شته بله لار نه بل تدبیر چیری
راشه چه مرهم دی شم قرار دی شم
ته ما ته په مینه مینه وگوره
زه به دی لمبه شمه انگار دی شم
ما سره جذبه د ه محبت زړه کی
راشه چه کاکل دی شم سینگار دی شم
مینه د اخلاصه سره خوندکوی
راشه چه د مینی وفا دار دی شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسکه غاړه زیب لری امیل سره
راشه چه د سپینی غاړی هار دی شم
شرنگ دی د پایزیب په زړگی ښه لگی
راشه چه پایزیب دی شم شرنگار دی شم
۲۲ - ۵ - ۲۰۰۹

۵۱

مورې په مینه د اشنا هسې صادق یو
چې مجنون ورته عاجزدی په دوستي

افغانی چې د کوم چا په مینه سوزي
د هغه نگار په مینه کړي مستي

کال ۲۰۰۵ مهاجرت

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه څه ده

دغه څته ښکلا ګوره
وای په مینه نه رسیږم

خپله مینه کې لمبیږي
وای په چل یې نه پوهیږم

مینه اور مینه سیلاب دی
مینه ژوند مینه کتاب دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه پوهه ده علمیت دی
مینه کار دی شجاعت دی

مینه سیند دی لوی دریاب دی
مینه شرنګ دی یو رباب دی

۳۵

دا مو په خپله په ځان وکړه
چې د پردو په لمسون خپل کور ورانونه

راځی چې خپل وطن اباد کړو
تر څو به ګالو د پردیو پېغورونه

وطن د ټولو شریک کور دی
دا دشمنان مو په قومونو بیلوینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اتفاق نه هرڅه جوړ شي
راځئ چې یو کړو افغاني خواره قومونه
----
۱۲ / ۱ / ۲۰۰۸

۵۰

زموږ مینه زموږ ګران افغانستان دی
زموږ مینه زموږ ژوند زموږ ایمان دی

بې وطنه چې او سیږي په غربت کې
خوږ ژوندون ورته په مثل د زندان دی

زموږ مینه زموږ هیله ده ارمان دی
اتفاق او ورورګلوي د هر افغان دی

دا وطن په ورورګلوۍ باندې جوړیږي
په یووالي باندې هر مشکل اسان دی

د وطن غیږه کې مې کور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته پردي مالت کې خوب کله راځينه

دوطن خاورې به رانجه کړم
دا پرديسي ژوندون مې هردم زوروينه

چې مو تاريخ ته نظر وکړو
جګې شملې مو د پلرو را يادې شينه

۴۹

مينه بحر دی طوفان دی
مينه دا فانی جهان دی

مينه ښه شانتې نغمه ده
يوه ښکلې ترانه ده

دا د ژوند مانا ده مينه
هم د خوند مانا ده مينه

څوک د خدای سره کړي مينه
د عقبا په لارې سر دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څوک په دی فاني جهان کې
د ریا په لارې سر دی

مینه کور مینه دلبر دی
مینه زور دی او هم زر دی

۳۲

څوک د کار سره کړې مینه
څوک مین په خپل هنر دی

څوک روزګار سره کړې مینه
هم پیشوا دی هم رهبر دی

د یار مینه زوریدل دي
په سور اور کې سوزیدل دي

د پتنګ انجام د مینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په لمبو کی لمبیدل دي

د مین په برخه ګوره
مایوسي ده ژاړیدل دي

د جانان مینه د سره
(په سور اور ورته دنګل دي)

۲۰۰۸/ ۱/ ۹

۳۷

زموږ مینه

دا د مینې عجیبه لویه دنیا ده
څوک په مینه کې مجنون څوک یې لیلا ده

چې په مینه محبت کې دی تېر شوی
مینه کړې ده درخو ده که رابیا ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه څه ده مینه سیند دی لوی دریاب دی
مینه پوهه ده علمیت مینه کتاب دی

د یار مینه زوریدل دي بل څه نه دي
په سوراورکې سوزیدل دي بل څه نه دي

د پتنګ د مینې بد غوندې انجام دی
په لمبو کې لمبیدل دي بل څه نه دي

۴۸

دلته سترې بادشـــاهۍ وې
ډیرې لـــوې امپراتورۍ وې

څوک چنګیز په شان مغرور ؤ
نا پیـــــلون هم لوی باتور ؤ

لږ عبرت ژوند ته پـــکار دی
کبر جن سړی تل خــــوار دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن دا مست چې پــه ډالر دي
دوی د ځـــــانه بې خبر دي

سبا خـــدای له په رفتن دي
بس محتـــــاج د یو کفن دي

»»»

۲۰۰۹ - ۸ - ۲۷

۴۷

تر څو به دا نفاق وي

راځی چې جوړ کړو دغه وران کلي کورونه
ورونړو تر څو به دا نفاق وي

راځی چې یو کړو دا خواره واره قومونه
ورونړو تر څو به دا نفاق وي

ګودرمو وران پېغلې سرتورې شولې
د ورور ګلوۍ خبرې نورې شولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلي باندې مو رانسکورې شولې
ځوبه د بل په لمسون خپل کور ورانونه
ورونړو تر څو به دا نفاق وي

دا وطن مینه غواړي کار غواړي
بیا جوړولو ته یې زیار غواړي
ښکلو باغچو ته یې ملیار غواړي
تر څو به اورو د پردیو پېغورونه
ورونړو تر څو به دا نفاق وي

ورونړو تدبیر او علمیت دی په کار
لوړ شجاعت او صداقت دی په کار
بیا رغونې ته همت دی په کار
راځی پوره کړو د کالونو ارمانونه
ورونړو تر څو به دا نفاق وي

دا مو د کلو او بانډو وطن دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د ښایست د منظرو وطن دی
د ولسونو ، پرګنو وطن دی
سره جرګه کړو افغاني ټول ولسونه
ورونړو تر څو به دا نفاق وي

۳-۸- ۲۰۰۷ کال مهاجرت

موقعه

دا ژوندون یوه موقعـــه ده
د چاته لنـــډه چاوږده ده

دا مـــــوقعه ده هغه چاله
چې فرصت لري سبـــــا له

خو په هر شي کې انجام شته
څو ک صادقه هم بدنام شته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوه او ښــه خلک تیر شوي
بد په بد نامـــــه یاد شوي

خـــاطرې ترې پاتـه کیږي
نیک په ښه نامــــه یادیږي

د ژونـــــدون په پړاوو کې
په وختـــــــونو زمانو کې

ډیرؤ ستر ستر قدرتـــــونه
د بــدبې وې مقـــــــامونه

۴۲

ګډ شوه په ډول د اجنبي رنګ په رنګ
څه بې وقاره حیثیتونه تېر شول

هسکه شمله مو د نیکو شوه ټیټه
د پردو رسم او رواجو نه تېر شول

دا بې فرهنګه د فرهنګ تر نامه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ د کلتور او له دودونه تېر شول

د ا د تاریخ او افغانیت دښمنان
دوی مو لستوڼي کې ماروته تېر شول

افغاني ! نه رسي منزل ته هغوی
چې د وطن او ولسو نه تېر شول

۲۰۰۸ - ۱۲- ۲۸
برول - جرمني

۴۵

ځوانیمرګه اوزلیم

یوه مینه یوه ناز یوه ادا وه
یوه ښکلې نازنینه دلربا وه
خوږې سترګې محبت سره اشنا وه
هغه لاړه د عمرونو مسافر شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه لاړه مور او پلار يې په غم ژاړي
د ځوانۍ د مرګ بهار يې په غم ژاړي
زموږ کلی زموږ ښار يې په غم ژاړي
اوس هغه د مور او پلاره مرور شوه

تر سهاره پرې د غم او ښکې جاري دي
مور او پلار يې اوس د غمه لېوني دي
نا اميده په ژړا خپل او پردي دي
په ځوانۍ کې دا پېغلوټه چيرته سر شوه

۴۰

نن اسمان دی په دې کلي را ولېدلی
دلته هر سړی بې حده زوريدلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې ماتم کې هر چا ځان دی خپل ګڼلی
ښه ځواني یوه ښکلا نن د نظر شوه

ربه ستا دنیا ده لویه ته بادشاه یې
هم د خان هم د غریب هم د ګدا یې
ته په خپله په خپل کار باندی اګاه یې
نن خور لانه مې د لور خاورې په سر شوه

۲۰۰۷ /۶/ ۲۰۰۷ ماین اشف جرمني

حالات

په مونږه څومره چې وختونه تیر شول
هومره عبث میاشتې، کالونه تیر شول

دا به تقدیر وه که مو خپله ګناه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ژوند مو ځومره کړاونه تېر شول؟

خلک ښه ژوند ته ترکیهانه لاړل
زموږ عبث ټول فرصتونه تېر شول

دغه حالاتو په موږ څه ونکړل
زموږ روزګار کې ټول غمونه تېر شول

یوه لحظه ارام مو ونه لیدو
څه ناکراره مو فکرونه تېر شول

خپلو مینځو کې جنګوي افغانان
ځومره وحشت ځومره ظلمونه تېر شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو مره شو بې قدره په بل ملک کې چه اوسېږو
دلته هر قدم کې د افغان په نوم زورېږو

تېول عيب په نفاق کې دی په دی هم نه پوهېږو
وران شو د شملو وطن د کلو او بانډو وطن
خوږ دی خلکو خوږ دی د پلرو او د نيکو وطن

راشی خوږو ورنو سره يو شو د افغان په نوم
څو به دا نفاق وی چه بيليږو اين او ان په نوم
لاس د ورورۍ ورکړو د اخلاص او د ايمان په نوم
جوړ کړو افغانی وطن د سولې او جرگو وطن
خوږ دی خلکو خوږ دی د پلرو او د نيکو وطن

د نيکو وطن

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل وطن مو وران شو شو محتاجه د پردو وطن
خوږ دی خلکو خوږ دی د پلرو او د نیکو وطن

دلته مجبوری ده هر قدم کی تکلیفونه دی
دلته بی وسی ده هری خوا ته پیغورونه دی
بل غوندی قانون دی مایوسی ده زحمتونه دی
هر قدم پردی دی راته ښکاری د میرو وطن
خوږ دی خلکو خوږ دی د پلر او د نیکو وطن

څه خو په وطن کی ډیر بی شمیره شهیدان شول
ډیر نور د ابرو خلک بی کوره بی کاروان شول
څوک بیا په پردی وطن کی پاتی په بیابان شول
دا نسل لا پریږده چه مو وران شو دلمسو وطن
خوږ دی خلکو خوږ دی د پلر او د نیکو وطن

یاره ستا په اننگو کې
چه دچا د وینې رنگ دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

پردیس خیالونه

د شعرونو مجموعه

سمیع الدین سعید افغاني

د شاعرپه هکله

سمیع الدین افغاني د ارواښاد مولوی محمد سعید
(سعید افغاني) ځوی د مرحوم مولوی عبدالمجید
لمسی په کال۱۳۳۳ه ش کی دلغمان ولایت د عمرزیو
د قریی دخیراباد په کلی کی زیږیدلی دی ۰ لمړنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زدکړی یی د لغمان ولایت د حیدر خانیو په د هاتی
ښونځی ، دمهترالمک ابتدایه ښونځی او د روښان په لیسه کی سر ته رسولی او په کال۱۳۵۹ کی د لوړو او مسلکی زده کړو د لاسته راوستلو په مقصد بهر ته واستول شو۰ اوپه کال۱۳۶۴ کی د کورنیو چارو په وزارت کی د ډګروالی تر رتبی رسیدلی دی۰
سمیع الدین افغاني شاعردی چه یوه شعری مجموعه یی (د وطن یادونه) تر سر لیک د چاپه راوتلی ، ډیره برخه لیکنی او شعرونه یی د وطن په مجلو او جرایدو کی خپاره شوی دی او همدارنګه ډیر شعرونه یی دوطن دوتلو شاعرانو او لیکوالانو په علمی سیمینارونو او مشاعرو کی دکلمه شوی اویو تعداد نوریی دوطن د خوږژبو سندرغاړو په خوږو اوازونو کی کمپوز شویدی لکه بنجاره ماما ، پل دی بختو رشه ، همت ، افغان یم ، دا افغانستان دی ، یاره ستا په اننګوکی او ډیرنور چه زموږ دهیواد والو د توجه وړ ګرځیدلی دی ۰
سمیع الدین افغاني متاهل او د پنځو اولادو څښتن دی ۰
لیکل شوی اثار
د وطن یادونه - شعری مجموعه، د خاپوړو کلی - دکلو او باندو کیسی
پس از بازګشت - داستان کوتا ، پردیس خیالونه -شعری مجموعه
(دحق دلاری فرهنګی ټولنه۰ جرمنی)

(c) ketabton.com: The Digital Library

SAMEUDDIN AFGHANI

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library